

[Agnete Laustsen]

partierne jo siger så meget om at de vil hjælpe, men som de altså nu bare simpelt hen siger nej til, når det kommer til et praktisk forslag.

Regeringen har anført i sit betækningsbidrag, at man vil gå imod, fordi man opfatter dette forslag som et direkte erhvervstilskud. Ja, man kan jo opfatte det, som man vil. Vi har opfattet forslaget som et forsøg på at skabe større ligestilling mellem selvstændige og lønmodtagere under sygdom. Men selv om man nu måtte vælge at betegne det som erhvervstilskud, må jeg indrømme, at jeg egentlig ikke kan se – Stålvalseværket i nærliggende erindring – hvorfor det skulle hindre den så erhvervsvenlige regering og dens forligspartnere i at stemme for vort forslag.

Selvstændige erhvervsdrivende, i særdeleshed mindre selvstændige erhvervsdrivende, frister på mange områder hårde vilkår. Det er da klart, at vi med dette forslag ikke løser alle deres vanskeligheder, men vi kan på et enkelt punkt, sygdomsrisikoen, bidrage til at lette deres byrder.

Jeg er skuffet over at se, at man tilsyneladende føler sig bundet af det politiske forlig. Der er tilsyneladende lidt usikkerhed om, hvor længe det binder parterne, og derfor tør man i dag ikke stemme for forslaget, som det nu foreligger. Vi ved naturligvis, at i perioden til 1983 er regeringen og forligspartnerne bundet sammen og tør derfor ikke acceptere dette forslag, men vi ved også fra tidligere diskussioner, at både CD, radikale og ikke mindst kristeligt folkeparti har udtalt sig meget positivt over for det. Jeg må derfor sige, at det skuffer mig meget med den indstilling, vi har været vidne til her i dag, hvor det tilsyneladende mere er mundsvejr end praktisk gerning, man går ind for.

Nathalie Lind (V):

Efter den afstemning, der nu har været foretaget, hvor man har oplevet, at et flertal her i virkeligheden har nedstemt et mere beskedent ønske, et mere beskedent forslag, står tilbage det oprindelige forslag, som lyder på, at det skal træde i kraft i 1981 og skal løse to opgaver, nemlig dels sikre den selvstændige i tilfælde af egen sygdom, dels begrænse den periode, hvori en arbejdsgiver har ansvaret og dermed også risikoen for de ansattes sygdom. Det er en meget speciel procedure, der her har fundet sted, må jeg

nok have lov at sige, men flertallet har altså valgt at gribe sagen an på denne måde.

Jeg vil godt have lov at minde om, at det var i maj eller juni 1972, det for første gang kom frem her i folketinget, da man vedtog dagpengereformen, at man ønskede en større ligestilling, en bedre relation mellem selvstændige og lønmodtagere. Det førte til ændringsforslag fra 3 partier, fra konservative, radikale venstre og venstre. Vores ændringsforslag blev stemt ned, men sagen døde jo ikke dermed.

Næsten år for år har man kunnet se, at forslag af denne karakter, altså specielt vedrørende de selvstændiges sikkerhed i tilfælde af sygdom, har været fremsat af næsten samtlige partier – bortset fra de socialistiske partier, for de har aldrig udtrykt nogen forståelse for dette.

Efter al den debat, der har været i dag, skal jeg ikke på nogen måde prøve at sige, at den har skyld, og den har ikke skyld, og spørge hvorfor der ikke er sket noget. Men man kan slå efter, og man kan se, at samtlige partier har givet tilslutning til denne tanke.

Når vi foreslog at ændre ikrafttrædelsesdatoen til den 1. januar 1983, var det netop for at give de partier, som i dag har bundet sig til et forlig med regeringen, med socialdemokratiet, en mulighed for nu at træffe principbeslutningen, for der er jo i virkeligheden et flertal for forslaget. Jeg er meget skuffet over, at retsforbundet siger, det vil stemme imod. Det har før været medforslagsstiller eller i hvert fald tiltrådt disse tanker. Vi har foreslået en anden ikrafttrædelsesdato for at give forligspartierne mulighed for at træffe denne principafgørelse. Det drejer sig om et meget beskedent forslag, nemlig om en bedre ligestilling mellem selvstændige og lønmodtagere.

De socialistiske partier er åbenbart helt uden forståelse for dette, og socialdemokratiet skriver i sit betækningsbidrag – jeg hørte det også fra et andet parti heroppe, SF eller VS – at det alene er et direkte erhvervstilskud. Jeg forstår det simpelt hen ikke. Der findes utallige virksomheder i dette land, som er mand-kone-virksomheder. Der er overhovedet ikke tale om, at de på nogen måde har nogen ansat. Man vil altså intet gøre for at hjælpe dem, for at de skal kunne klare sig i tilfælde af sygdom.